

Εξώφυλλο

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #191

ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΣΕ ΑΠΟΓΡΑΦΕΣ 100 ΧΡΟΝΩΝ

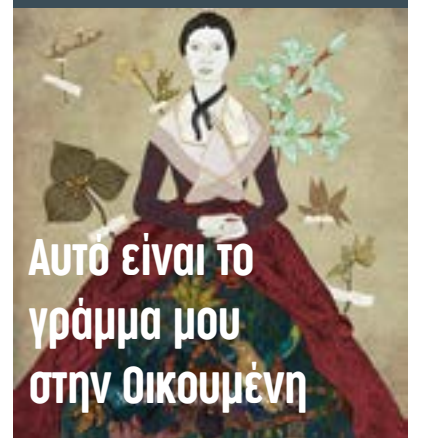

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΡΕΣΟΥΝ

Ο Στάθης Χούλιαρης
διαλέγει 10 άλμπουμ

ΒΙΒΛΙΟ
ΕΜΙΛΥ ΝΤΙΚΙΝΣΟΝ

Αυτό είναι το
γράμμα μου
στην Οικουμένη

ΑΛΜΠΟΥΜ
VAN HALEN

Οι βιρτουόζοι
από την Πασαντίνα

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο
Ιωαννίνων, τη βδομάδα που πέρασε

1 Στην οδό Ναπολέοντα Ζέρβα, τότε και τώρα

Η ΟΔΟΣ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ Ζέρβα στα Ιωάννινα, δεν είχε πάντα το ίδιο όνομα. Επίσης, αρκετά κτίρια που βρίσκονταν επί του δρόμου, δεν υπάρχουν πια. Ένα από αυτά είναι η οικία Βαδαλούκα, στο σημείο όπου σήμερα υπάρχει πάρκινγκ αυτοκινήτων.
<https://typos-i.gr/article/sthn-odo-napoleonata-zerba-tote-kai-twra>

2 Δύο πρόστιμα, 10.000 ευρώ, 15 μέρες κλείσιμο

ΔΥΟ ΠΡΟΣΤΙΜΑ ύψους 5.000 ευρώ το καθένα και αναστολή λειτουργίας για 15 ημέρες επέβαλε η αστυνομία σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, στα Ιωάννινα.
<https://typos-i.gr/article/dyo-prostimata-10000-eyrw-15-meres-kleisimoanatoih>

3 ΠΑΣ: «Συγχαρητήρια...» για το επεισόδιο στο Αγρίνιο

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ Κουτσοσπύρος, παίκτης του ΠΑΣ την περίοδο 2009-2010 (χωρίς πάντως να είναι παράλογο αν δεν τον θυμάστε...), ήταν ο αρνητικός πρωταγωνιστής του ματς στο Αγρίνιο.
<https://typos-i.gr/article/pas-sygharhthria-gia-epeisodio-sto-agrinio>

4 Μαθητές στο εδώλιο...

ΤΟ ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών Ιωαννίνων καταγγέλλει τις «δίκες των μαθητών» που θα γίνουν στις 23 και 25 Φεβρουαρίου. Πρόκειται για 8 μαθητές από την Φιλιππιάδα και άλλους 4 από τα Ιωάννινα, οι οποίοι θα δικάσουν για συμμετοχή σε κινητοποιήσεις.
<https://typos-i.gr/article/ma8htes-sto-edwlio>

 A red rectangular button with a white circle icon on the left and the text "BECOME A PATRON" in white capital letters.

Στηρίζοντας τον Τύπο Ιωαννίνων με μια συνδρομή

Με μια συνδρομή, 4 ή 10 ευρώ ή με ποσό της επιλογής σας, μπορείτε να στηρίξετε τον Τύπο Ιωαννίνων σε δύσκολους καιρούς για την επαγγελματική δημοσιογραφία.

Οι συνδρομητές-τριες του Τύπου Ιωαννίνων, έχουν πρόσβαση σε μια σειρά «προνόμια», μέσω του λογαριασμού στο Patreon και της αντίστοιχης εφαρμογής για κινητά. Εκεί, μπορείτε να βλέπετε περιεχόμενο του Τύπου Ιωαννίνων, προσβάσιμο μόνο ή νωρίτερα από την κυκλοφορία του, σε συνδρομητές-τριες:

Με μια συνδρομή 4 ευρώ* στον Τύπο, παίρνετε:

- Την πρώτη έκδοση των **Ρετρό Ιστοριών** σε ψηφιακό βιβλίο (pdf)
- Την ψηφιακή έκδοση «**Ένα άλμπουμ την εβδομάδα**», που περιλαμβάνει 52+1 κείμενα για ισάριθμα μουσικά άλμπουμ
- Όλα τα podcasts της πρώτης περιόδου της εκπομπής «**Τύπος στο Μικρόφωνο**», με δυνατότητα downloading
- Πρόσβαση, πριν τη δημοσίευσή τους, στα **video reports** και σε διάφορα άρθρα

Με τη συνδρομή των 10 ευρώ* στον Τύπο, παίρνετε:

- Όλα τα παραπάνω, συν ένα αντίτυπο του βιβλίου «**Οι 'αποστάτες', τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι/Οι δημοτικές εκλογές στα Γιάννενα, 1925-2014**» σε φυσική μορφή
- Ανάγνωση του **Εξωφύλλου** την προηγούμενη ημέρα κυκλοφορίας του
- Πρόσβαση σε προσφορές για **θεάματα** (θέατρα, συναυλίες) που γίνονται στην πόλη των Ιωαννίνων

Για να εγγραφείτε, βρείτε το «πορτοκαλί κουμπί» του Patreon σε κείμενα του site ή αντιγράψτε αυτό το σύνδεσμο:

<https://www.patreon.com/TyposI>

Σε αυτό το βίντεο, θα βρείτε αναλυτικές οδηγίες για την εγγραφή:

<https://www.youtube.com/watch?v=75ah4XuyCI8&feature=youtu.be>

*[*οι τιμές είναι προ ΦΠΑ]*

«25+1 ρετρό ιστορίες»

Οι «**25+1 ρετρό ιστορίες**», η πρώτη έντυπη έκδοση του «Τύπου Ιωαννίνων», είναι πλέον 4 ετών.

Είναι περισσότερων όμως στην ουσία, καθώς οι 25+1 ιστορίες τους περιγράφουν και ξαναφέρνουν στο προσκήνιο την παλιά πόλη των Ιωαννίνων.

Οι «**25+1 Ρετρό Ιστορίες**» επιδιώκουν να ξανασυστήσουν, με έναν διαφορετικό τρόπο, την πόλη στους ίδιους τους Γιαννιώτες αλλά και στους επισκέπτες. Κείμενα και φωτογραφίες «συμπράττουν» για να αφηγηθούν ιστορίες, αξιοποιώντας ιστορικά δεδομένα, επιστημονική βιβλιογραφία, αρχειακό υλικό, αλλά και μύθους που κρύβουν τη δική τους αλήθεια. Στη «σύμπραξη» αυτή το δικό της λιθαράκι βάζει και η αποτύπωση μιας ιστορίας σε κόμικς.

Κι όλα αυτά χωρίς κάποια διάθεση εξωραϊσμού του παρελθόντος. Γνωρίζοντας το παρελθόν, καταλαβαίνουμε το παρόν και ίσως, αν είμαστε τυχεροί, μπορούμε να σχεδιάσουμε καλύτερα το μέλλον της πόλης...

Οι «**25+1 Ρετρό Ιστορίες**» είναι μια δίγλωσση έκδοση (ελληνικά και αγγλικά) και ήδη, έχουν κάνει 2η έκδοση.

**Θα τις βρείτε
στα βιβλιοπωλεία
της πόλης**

«Μετρώντας» την πόλη: Ο πληθυσμός των Ιωαννίνων στις απογραφές

[ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ**]

Το 1920 ήταν η 21η επίσημη απογραφή του πληθυσμού της Ελλάδας και η πρώτη που συμπεριλάμβανε τα Ιωάννινα επίσημα, ως κομμάτι της χώρας.

Ο νομός Ιωαννίνων τότε, αριθμούσε 167.485 κατοίκους, περίπου δηλαδή όσους και σήμερα, 102 χρόνια μετά.

Τα Ιωάννινα όμως ήταν πολύ μικρότερα: 20.765 ήταν η επίσημη απογραφή του Δήμου Ιωαννιτών. Έκτοτε φυσικά, η πόλη έχει μεγαλώσει πολύ, τόσο πληθυσμιακά, όσο και σε έκταση του αστικού ιστού, ανεξάρτητα από τις διοικητικές αυξήσεις που γίνονται τα τελευταία 25 χρόνια, με νόμους συνενώσεων Δήμων και Κοινοτήτων.

Το 1928, το ελληνικό κράτος διενεργεί την πρώτη του πραγματικά λεπτομερή απογραφή πληθυσμού. Εκεί, μια από τις πρώτες υποσημειώσεις αναφέρει ότι «η Ήπειρος αποτελεί Γενικόν Διοίκησης με έδραν τα Ιωάννινα».

Τότε, τα Ιωάννινα είχαν 20.845 κατοίκους, 11.668 άνδρες και μόλις 8.817 γυναίκες.

Αργότερα, εντάσσονται νέοι όροι στις απογραφές, όπως το 1961 με το «πολεοδομικό συγκρότημα». Ο όρος περιγράφει «πολυκοινοτικούς πληθυσμούς», κάτι σαν προάγγελος των μητροπολιτικών συνενώσεων των τελών του 20ου και των αρχών του 21ου αιώνα. Το εντυπωσιακό είναι πως σε αυτή την κατανομή τότε, δεν συμπεριλαμβάνονται τα Ιωάννινα, καθώς δεν έχουν επιλεγεί, σε αντίθεση με μικρότερες περιοχές όπως η Ερμούπολη και το Αίγιο.

Το 1981 εισάγεται η διαβάθμιση της Περιφέρειας,

για πρώτη φορά, ενώ η έκθεση συνεχίζει να είναι δίγλωσση (ελληνικά-γαλλικά). Για πρώτη φορά, έχει χάρτες με χρωματικές διαβαθμίσεις, ανάλογα με τον πληθυσμό. Τα Ιωάννινα παραμένουν εκτός των μεγαλύτερων πόλεων της χώρας.

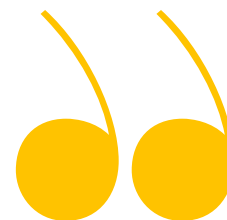
Το 1991 η απογραφή γίνεται πιο λεπτομερειακή και τα Ιωάννινα, ενώ το 2001, ο τόμος των αποτελεσμάτων παύει να είναι δίγλωσσος. Επίσης, για πρώτη φορά καταμετρώνται συγχωνευμένες (με το νόμο Καποδίστρια) διοικητικές περιοχές. Τα Ιωάννινα είναι η 8η μεγαλύτερη πόλη (ως πολεοδομικό συγκρότημα).

Το 2011, στην τελευταία επίσημη και ολοκληρωμένη απογραφή της χώρας δηλαδή, ο Δήμος Ιωαννιτών καταγράφεται ως το 7ο μεγαλύτερο πολεοδομικό συγκρότημα της χώρας, με 82.138 κατοίκους. Η κατανομή είναι η εξής: Ιωάννινα 65.574 + Ανατολή 9.798 + Κατσικάς 3.885 + Τσιφλικόπουλο 1.571 + Βελισσάριο 717 + Πεντέλη 593. Όλος ο Δήμος έχει 112.486 κατοίκους και είναι ο 10ος της χώρας σε πληθυσμό.

Η ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

1951	32.315
1961	34.997
1971	40.130
1981	44.829
1991	56.699
2001	67.384 (Δήμος) 81.144 (ΠΣ)
2011	82.138 (ΠΣ), 112.486 (Δήμος)

Ο νομός Ιωαννίνων το 1920, αριθμούσε 167.485 κατοίκους, περίπου δηλαδή όσους και σήμερα, 102 χρόνια μετά

...ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤΑΣΗ ΤΟΥΣ

Σε ό,τι αφορά την οικοδομική της επέκταση, η πόλη έχει σαφώς μεγαλώσει τα τελευταία 37 χρόνια. Η κάτοψη που απεικονίζει την εξάπλωση της πόλης των Ιωαννίνων ανά χρονιές, είναι ενδεικτική:
[Επιμέλεια χάρτη: Ν. Μάρκος]

Ο Τζον Κένεντι ανακοινώνει στην τηλεόραση τον στρατηγικό αποκλεισμό της Κούβας το 1962/ GETTY IMAGES

ΚΟΥΒΑ-ΗΠΑ:

Εξήντα χρόνια εμπάργκο

Σε ισχύ εδώ και 60 χρόνια το αμερικανικό εμπάργκο στην Κούβα έχει γίνει ενδημικό, μια πραγματικότητα στην οποία οι κάτοικοι της χώρας έχουν προσαρμοστεί χωρίς να ελπίζουν ότι πρόκειται σύντομα να αρθεί ή να χαλαρώσει.

Η επιβολή του εμπάργκο στις 7 Φεβρουαρίου 1962 αποφασίστηκε την ώρα που αυξανόταν η ένταση μεταξύ ΗΠΑ και Κούβας, η οποία κορυφώθηκε με την Κρίση των Πυραύλων τον Οκτώβριο του ίδιου έτους, που έφερε τον κόσμο στα πρόθυρα ενός πυρηνικού πολέμου.

«Εμφανίστηκε ως εργαλείο σε αυτό τον πόλεμο (...) ένα στρατηγικό και στρατιωτικό εργαλείο», σημειώνει ο πολιτικός επιστήμονας Ραφαέλ Ερνάντες.

Παρά το εμπάργκο, η Αβάνα δεν προχώ-

ρησε ποτέ σε καμία υποχώρηση απέναντι στις ΗΠΑ.

Και παρ' όλο που οι καιροί έχουν αλλάξει μια πρόσφατη τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ του προέδρου της Κούβας Μιγκέλ Ντίας-Κανέλ και του Ρώσου ομολόγου του Βλαντίμιρ Πούτιν, οι οποίοι δήλωσαν ότι επιθυμούν να ενισχύσουν «τη στρατηγική τους συνεργασία», θύμισε εποχές Ψυχρού Πολέμου.

Ο Ρώσος υφυπουργός Εξωτερικών Σεργκέι Ριαμπκόφ δεν απέκλεισε μάλιστα το ενδεχόμενο η χώρα του να αναπτύξει στρατό στην Κούβα, αν η σύγκρουση με την Ουάσινγκτον λόγω της Ουκρανίας επιδεινωθεί. Η Κούβα βασίζεται στη στήριξη συμμάχων της, όπως η Κίνα, το Βιετνάμ και έναν αυξανόμενο αριθμό αριστερών κυβερνήσεων στη Λατινική Αμερική.

Η οικονομική ανάπτυξη της Κούβας εμποδίζεται από το εμπάργκο. «Το εμπάργκο είναι επίσης ένας ιός», καταγγέλλουν επί μήνες οι κουβανικές αρχές.

Ακόμη και σήμερα τα «γεωπολιτικά συμφέροντα» των ΗΠΑ καθορίζουν τη χαλάρωση ή την αυστηροποίηση των κυρώσεων αυτών, εξηγεί ο Ερνάντες, ο οποίος υπογραμμίζει ότι η κυβέρνηση του πρώην προέδρου Μπαράκ Ομάμα ήταν αυτή που χαλάρωσε περισσότερο το εμπάργκο.

Αντίθετα καμία αμερικανική κυβέρνηση ως τώρα δεν έχει αυστηροποιήσει τις κυρώσεις τόσο όσο αυτή του Ντόναλντ Τραμπ, η οποία πρόσθεσε 243 νέους περιορισμούς. Και παρά τις υποσχέσεις του Τζο Μπάιντεν στη διάρκεια της προεκλογικής του εκστρατείας, η κυβέρνησή του δεν έχει προχωρήσει σε καμία αλλαγή.

Μάλιστα ανακοίνωσε νέες κυρώσεις εναντίον Κουβανών αξιωματούχων, καταγγέλλοντας την καταστολή των διαδηλώσεων της 11ης Ιουλίου 2021.

Σύμφωνα με αναλυτές, ο Δημοκρατικός πρόεδρος ελπίζει να βελτιώσει τη θέση του κόμματός του μετά τις ενδιάμεσες εκλογές του Οκτωβρίου.

Ωστόσο οι προοπτικές των εκλογών αυτών «είναι μάλλον αρνητικές και επικίνδυνες για το νησί», αν οι Ρεπουμπλικάνοι κερδίσουν έδρες στο Κογκρέσο, σημειώνει πρόσφατη έρευνα του Κάρλος Κιάνιο του Κέντρου Ερευνών Διεθνούς Πολιτικής, ενός κρατικού, κουβανέζικου ινστιτούτου. Το πρόβλημα είναι ότι για την κυβέρνηση Μπάιντεν «οι εκλογικοί υπολογισμοί έχουν πολύ μεγαλύτερο βάρος από το ανθρωπιστικό της καθήκον», εκτιμά ο Τζέιμς Μπάγουόλτερ-Αρίας, της ένωσης Κουβανοαμερικανών CAFE.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Πρόσφατα ο Κουβανός πρόεδρος Ντίας-Κανέλ ζήτησε από τους συμπατριώτες του να «αντισταθούν δημιουργικά» στο εμπάργκο.

Όμως είναι δύσκολο να είναι κανείς δημιουργικός στη χώρα που είναι αντιμέτωπη με τη χειρότερη οικονομική κρίση των τελευταίων 30 ετών, με τον πληθωρισμό να φτάνει το 70% και σοβαρές ελλείψεις σε τρόφιμα και φάρμακα.

Για τους υποστηρικτές της κυβέρνησης, το εμπάργκο ευθύνεται για όλα τα δεινά. Οι αντίπαλοί της καταγγέλλουν τις ανεπάρκειες της κυβέρνησης και τα δομικά προβλήματα της οικονομίας είναι αυτά που έχουν φέρει την Κούβα στη σημερινή της κατάσταση.

Από το 2000 η Κούβα μπορεί να αγοράσει από τις ΗΠΑ τρόφιμα, τα οποία πλέον εξαιρούνται από το εμπάργκο. Από το 2015 ως το 2020 το νησί εισήγαγε τρόφιμα -κυρίως κοτόπουλα- αξίας 1,5 δισεκατομμυρίων δολαρίων από τη γειτονική του χώρα.

Όμως οι αγορές πρέπει να προπληρώνονται και τοις μετρητοίς, κάτι που δυσκολεύεται να πράξει η Κούβα.

Σε γενικές γραμμές το εμπάργκο είναι «αντιπαραγωγικό», εκτιμά ο Κάρλος Γκουτιέρρες, ένας Κουβανοαμερικανός που διέτελε υφυπουργός Εμπορίου των ΗΠΑ από το 2005 ως το 2009: «δεν έχουμε κερδίσει απολύτως τίποτα» από την Αβάνα.

Είναι «μια πολύ κυνική πολιτική», αν ο στόχος είναι να προκληθεί κοινωνική έκρηξη, «να βγουν οι άνθρωποι στους δρόμους και να χυθεί αίμα», καταγγέλλει, υπενθυμίζοντας ότι «η έξυπνη πολιτική» ανοίγματος του Ομπάμα είχε προσφέρει στην Κούβα «δύο πολύ παραγωγικά χρόνια» ενισχύοντας τον ιδιωτικό τομέα.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/AFP

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΡΕΣΟΥΝ

Ο Στάθης Χούλιαρης διαλέγει 10 άλμπουμ

Ο Στάθης Χούλιαρης, ένας από τους ανθρώπους που έχουν γράψει κεφάλαια στην μουσική σκηνή των Ιωαννίνων, παλιότερα με το «Σχήμα» και λίαν προσφάτως με τους Red Alí που κυκλοφορούν το πρώτο τους EP, αλλά και προσωπική δουλειά με το «November Tree», διαλέγει σήμερα 10 μουσικά άλμπουμ και τα σχολιάζει, σημειώνοντας: «Η σειρά είναι τυχαία, στη μουσική δεν υπάρχει πρωτοδευτερος... Όλοι είναι πρώτοι και όλοι τελευταίοι, αναλόγως τη διαδρομή».

1
CLASH
London Calling

Το επιδραστικότερο διπλό άλμπουμ.

2
THE DREAM SYNDICATE
the Days of Wine and Roses

Steve Wynn στα καλύτερα του. Πάντα μου άρεσαν οι κιθάρες αυτού του άλμπουμ

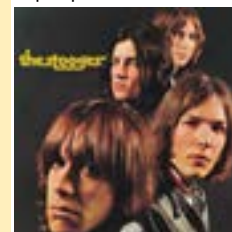
3
DEAD KENNEDYS
Fresh Fruit for Rotting Vegetables

Πανκ ρε... Υπάρχει καλύτερος τίτλος για άλμπουμ;

4
GANG OF FOUR
Entertainment

Είναι τόσο καλό άλμπουμ που μερικά τραγούδια έγιναν και με ελληνικό στίχο χωρίς να το καταλάβουμε φυσικά.

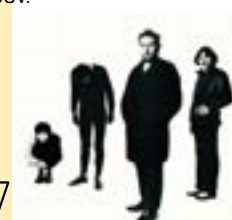
5
THE STOOGES
the Stooges

Από εδώ ξεκινάω να ασχολούμαι με την μουσική. Αυθεντικό rock n roll.

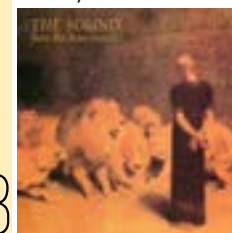
6
THE JAM
in the City

Ο Paul Weller και η παρέα του έδειξαν από νωρίς τι μπορούν να κάνουν.

7
THE STRANGLERS
Black and White

Όταν άκουσα την μπασσογραμμή από το Nice 'n' Sleazy πιστευτικά μου έπεσε το σαγόνι, ό,τι είναι το Smoke on the water για τους κιθαρίστες είναι το Nice 'n' Sleazy για τους μπασίστες.

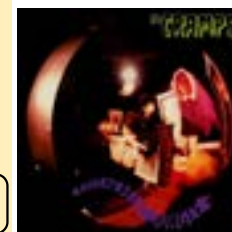
8
THE SOUND
From the Lions Mouth

Φοβερός ήχος, πολύ ωραία παιξίματα, όμορφα τραγούδια

9
THE CURE
Three Imaginary Boys

Ότι και να πεις για αυτό το άλμπουμ είναι λίγο, μπορεί το Pornography να είναι πιο ώριμο αλλά δεν έχει αυτή τη νεανική εκρηκτικότητα που ακούμε εδώ.

10
THE CRAMPS
Psychedelic Jungle

Rockabilly καταστάσεις από τα βινύλια που έχω λιώσει.

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΤΡΙΦΟ

Ο ρομαντικός

Είναι από τις περιπτώσεις που ο κινηματογράφος δεν τον έκανε απλώς διάσημο και σημείο αναφοράς για τη νουβέλ βαγκ, αλλά πραγματικά του έσωσε τη ζωή. Ο Φρανσουά Τριφό είναι ένα τέκνο του σινεμά. Χωρίς να γνωρίζει τον πραγματικό του πατέρα, ζώντας την παιδική του ηλικία αποξενωμένος από την οικογένειά του, με αρκετά προβλήματα, σε μία κακόφημη περιοχή του Παρισιού, είχε ως μοναδική διέξοδο τη σκοτεινή κινηματογραφική αίθουσα.

Η αγάπη του για το σινεμά και ειδικότερα για τον κλασικό αμερικάνικο κινηματογράφο μετετράπη σε πάθος, εμμονή. Ήθελε να βλέπει τουλάχιστον

τρεις ταινίες την ημέρα, κρατώντας σημειώσεις και φτιάχνοντας από την εφηβική του ηλικία το δικό του σύμπαν που συμβάδιζε με τον κινηματογράφο. Δεν τον πτόπσε ούτε ο εγκλεισμός του στο αναμορφωτήριο, ούτε η ψυχολογική του αστάθεια που θα φέρει και δύο απόπειρες αυτοκτονίας.

Η μαγεία του σινεμά θα του φωτίσει το δρόμο που θα τον απομακρύνει από τους δαίμονές του και με τη βοήθεια του θεωρητικού Αντρέ Μπαζέν θα μπει στο κινηματογραφικό κύκλωμα. Αρχικά ως κριτικός των περίφημων Cahiers du cinema και στη συνέχεια ως σκηνοθέτης, ανοίγοντας τον τεράστιο κύκλο του «Νέου Κύματος», μαζί με

τον Ζακ Λικ Γκοντάρ, αλλά και τους Ερίκ Ρομέρ, Κλοντ Σαμπρόλ και Ανιές Βαρντά.

Αν ζούσε σήμερα ο Φρανσουά Τριφό, θα γινόταν 90 χρόνων (γεννήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου του 1932), δηλαδή δυο χρόνια μικρότερος από τον Γκοντάρ, που συνεχίζει ακόμη και σήμερα να δημιουργεί, να πειραματίζεται, να αφυπνίζει, να μιλά για τα εγκλήματα του δυτικού «πολιτισμού». Όμως, ο Τριφό, αυτός ο ονειροπόλος ρομαντικός, δεν πρόλαβε να ζήσει τις τελευταίες δεκαετίες που προμηνύουν ένα δυστοπικό μέλλον. Η ζωή του κόπηκε απότομα πάνω στην καλλιτεχνική του ακμή, σε ηλικία 52 ετών, τον Οκτώβριο του 1984.

Ο Φρανσουά Τριφό γεννήθηκε στο Παρίσι, χωρίς να γνωρίζει πατέρα και με τη μητέρα του Ζανίν να παντρεύεται τον Ρολάντ Τριφό, που δέχθηκε να τον υιοθετήσει. Έζησε πολλά χρόνια με τη γιαγιά του και με διάφορες νταντάδες. Έζησε τα μικρά του κυρίως στους δρόμους της κακόφημης περιοχής όπου διέμενε, ενώ μοναδική του διέξοδος ήταν το σινεμά. Χωρίς ιδιαίτερη εκτίμηση στους γονείς του, που λάτρευαν την ορειβασία, κάτι αδιανόητο για τον ίδιο, θα αρχίσει να βλέπει μανιωδώς ταινίες, φτάνοντας τις 4.000 μέχρι τα 19 του χρόνια. Έφηβος θα κλέψει τη γραφομηχανή ενός θείου του, για να χρηματοδοτήσει μία κινηματογραφική λέσχη για τους φίλους του. Αυτό θα εξαγριώσει τον πατριό του, ο οποίος θα τον κλείσει στο αναμορφωτήριο για έξι μήνες!

Στο αναμορφωτήριο θα συνεχίσει να μελετά τον κινηματογράφο, ενώ οι ιθύνοντες του ιδρύματος διέγνωσαν «ψυχοκινητική αστάθεια» και μετά από λίγο διαπίστωσαν ότι αυτό οφείλεται στο προβληματικό οικογενειακό περιβάλλον και για την ακρίβεια στην έλλειψη ενδιαφέροντος και αγάπης προς το πρόσωπό του. Σε ηλικία 18 χρόνων, θα επιχειρήσει να αυτοκτονήσει με 23 χαρακίες στο χέρι του. Θα γλιτώσει από θαύμα. Για να έρθει ακόμη μία παράλογη επιλογή. Θα καταταχθεί στο στρατό και θα σταλεί στη Σαϊγκόν, όπου η αποικιοκρατική Γαλλία έβγαζε όλο το μένος της.

Σύντομα θα καταλάβει το λάθος του και θα λιποτακτήσει, για να συλληφθεί και να μπει στη φυλακή. Θα εκδιωχθεί από το στρατεύμα ως «ασταθής χαρακτήρας», θα επιστρέψει στο Παρίσι, αλλά βλέποντας ότι όλα παραμένουν ίδια θα επιχειρήσει για δεύτερη φορά να αυτοκτονήσει. Ευτυχώς χωρίς επιτυχία.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΡΕΛΑ ΚΑΙ Ο ΜΠΑΖΕΝ

Ένας από τους γιατρούς που τον κουράριζαν γνώριζε τον θεωρητικό του κινηματογράφου Αντρέ Μπαζέν και θα τον φέρει σε επαφή μαζί του, γνωρίζοντας την τρέλα του Τριφό για το σινεμά. Ο Μπαζέν θα του δώσει την ευκαιρία να γράψει κριτικές στο Cahiers du cinema και να διακριθεί για την εμβριθεία και την καυστικότητα των κειμένων του. Εκεί θα γνωριστεί και με τα άλλα τρομερά παιδιά του «Νέου Κύματος» και θα καταλάβει ότι το επόμενο βήμα που έπρεπε να κάνει ήταν η σκηνοθεσία. Έτσι μετά από ένα μικρού μήκους φιλμ, ο Τριφό, στα τέλη της δεκαετίας του '50 θα μας προσφέρει την πρώτη του ταινία, τα «Τετρακόσια Χτυπήματα», στην οποία υπάρχουν αρκετά αυτοβιογραφικά στοιχεία, καθώς παρακολουθούμε ένα αγόρι, που μέσα από συνεχείς συγκρού-

Τριφό-Χίτσοκ

Ο ΦΡΑΝΣΟΥΑ Τριφό, θιασώτης της απλότητας και της αρχής ότι η αφήγηση αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της μυθοπλασίας, δεν θα μπλέξει με τις ψυχαναλυτικές παρεμβολές, τους περίπλοκους συμβολισμούς, την πολιτική στράτευση, παρότι πολιτικοποιημένος. Παρόλα αυτά η αντιφατικότητα του χαρακτήρα του θα τον κάνει τον πιο μεγάλο θαυμαστή του Χίτσοκ, κάτι που θα αποτυπωθεί και στο βιβλίο του «Χίτσοκ-Τριφό», σε μια συνομιλία ποταμό, που διερευνά τον κινηματογραφικό κόσμο του μετρ, ένα έργο, που ως ένα βαθμό συνέβαλε και στην υπερεκτίμηση αρκετών ταινιών του Άγγλου φλεγματικού και συμπλεγματικού σκηνοθέτη.

Όμως, ο Τριφό, πέρα από τις όποιες αδυναμίες του και ως σκηνοθέτης, ήξερε να αγαπά. Και τις γυναίκες, αλλά πολύ περισσότερο το σινεμά. Ο θάνατός του στις 21 Οκτωβρίου του 1984 θα αφήσει μόνο του τον φίλο του Γκοντάρ, που όπως θέλει η κλισέ έκφραση των σινεφίλ, «ο Γκοντάρ ήταν το μυαλό και ο Τριφό η καρδιά της νουβέλ βαγκ». Ίσως γι' αυτό ο Γκοντάρ τα τελευταία χρόνια θέλοντας να καλύψει το κενό που άφησε ο φίλος του και «αιώνιος έφηβος του σινεμά», απέκτησε και μια μεγάλη καρδιά.

σεις με το περιβάλλον του, προσπαθεί να δραπετεύσει, να ενηλικιωθεί με τα δικά του θέλω. Το όνομά του θα μπει θριαμβευτικά στον χάρτη του σινεμά, καθώς με τα «Τετρακόσια Χτυπήματα» θα κερδίσει το Βραβείο Σκηνοθεσίας στις Κάννες. Με κεντρικό ήρωα τον νεαρό Αντουάν, το κινηματογραφικό άλτερ έγκο τού σκηνοθέτη, θα μας γνωρίσει καλύτερα τον δικό του κόσμο, σε ακόμη τέσσερις ταινίες «Ο Έρωτας στα Είκοσι» (1962), «Κλεμμένα Φιλιά» (1968), «Παράνομο Κρεβάτι» (1970) και «Η Αγάπη το Βάζει στα Πόδια» (1979).

Η πορεία του θα είναι αξιοπρόσεκτη, κα-

θώς ο Τριφό, ακόμη και όταν καταξιώθηκε ως ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του γαλλικού σινεμά, σκηνοθετώντας τα σημαντικά φιλμ «Ζιλ και Τζιμ», «Φαρενάιτ 451», «Αμερικάνικη Νύχτα», γράφοντας σενάρια, συμμετέχοντας σε παραγωγές και παίζοντας τον Γάλλο ουφολόγο στο εξαιρετικό φιλμ επιστημονικής φαντασίας του Σπίλμπεργκ «Στενές Επαφές Τρίτου Τύπου», θα παραμείνει ένας ρομαντικός λάτρης του κινηματογράφου. Πίστευε ότι «το σινεμά τού αύριο δεν θα γίνει από υπαλλήλους τής κάμερας, αλλά από καλλιτέχνες για τους οποίους το γύρισμα θα είναι μια παθιασμένη

περιπέτεια, μια ερωτική πράξη». Το όνειρό του για αυτό που λάτρευε θα διαψευστεί παταγωδώς. Λογικά αν είχε ζήσει τις επόμενες δεκαετίες θα είχαμε και τρίτη απόπειρα αυτοκτονίας. Βεβαίως πάντα υπάρχουν εξαιρέσεις, σκηνοθέτες που δεν είναι υπάλληλοι, άνθρωποι με ιδέες, που θα τις υποστηρίξουν αντιμετωπίζοντας ακόμη και σφοδρές πολεμικές. Αλλά ως μην εθελουφλούμε, οι εξαιρέσεις, με τον κατάλληλο χειρισμό, είναι πάντα μια καλή δικαιολογία για να κρυφτούν αλλότριες επιδιώξεις, συμφέροντα, χειραγώγηση των μαζών, κέρδη, πολλά κέρδη.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/ΧΑΡΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Αυτό είναι το γράμμα μου στην Οικουμένη

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ

Έμιλυ Ντίκινσον
Μετάφραση: ΧΑΡΗΣ ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ
Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗΣ

Γεννημένη το 1830 στο Άμερστ της Μασαχουσέτης, η Έμιλυ Ντίκινσον δεν γνώρισε ποτέ στη ζωή της τη φήμη και την επιτυχία που άρχισε να γνωρίζει αργότερα, ήδη από τις αρχές του 20ου αιώνα. Ακαδημαϊκοί, φιλόλογοι, κριτικοί αλλά και ένας μεγάλος αριθμός αναγνωστών σε παγκόσμιο επίπεδο θαυμάζουν και τιμούν τη Ντίκινσον στις ημέρες μας, καθώς διανύουμε την τρίτη δεκαετία του 21ου αιώνα. Κι αυτό σε όλα τα επίπεδα: ως γυναίκα, ως ποιήτρια, ως καλλιτεχνικό νου ο οποίος βρέθηκε πολύ μπροστά από την εποχή του, αλλά και ως πομπή μιας ευαισθησίας που αγγίζει αμέσως τις βαθύτερες (και τις πιο λεπτές χορδές) του καιρού μας.

Η έκδοση «Αυτό είναι το γράμμα μου στην Οικουμένη», που κυκλοφόρησε λίγο προτού κλείσει η προηγούμενη χρονιά από τις εκδόσεις Πατάκη, περιλαμβάνει 160 ποιήματα από όλο το έργο της Ντίκινσον, σε μετάφραση του ποιητή Χάρη Βλαβιανού, ο οποίος συνοδεύει τη μεταφραστική του εργασία με μίαν ενδελεχή και άκρως κατατοπιστική εισαγωγή. Εισαγωγή που μας δίνει την ευκαιρία να δούμε ορισμένα από τα σημαντικότερα πορίσματα τόσο της παλαιότερης όσο και της νεότερης έρευνας για τη Ντίκινσον, και η οποία συνοδεύεται από την παράθεση εκτενούς βιβλιογραφίας μαζί με σύντομο βιογραφικό και πλήθος επεξηγηματικές σημειώσεις για την ιστορία, τα εκδοτικά ζητήματα και τη ρυθμική αγωγή των ποιημάτων. Η Ντίκινσον δεν ευτύχησε να απολαύσει εν ζωή τη γεύση της επιτυχίας όχι γιατί η δουλειά της παραγνωρίστηκε όσο ζούσε αλλά επειδή η ίδια την κράτησε, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, επιμελώς κρυμμένη από τη δημοσιότητα. Έχοντας λάβει την παιδεία της στο σχολείο του παππού της, και επιλέγοντας να παραμείνει κατά το μεγαλύτερο μέρος του βίου της σχεδόν

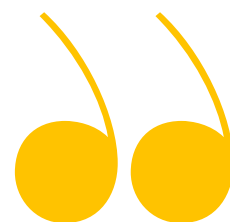
έγκλειστη, η Ντίκινσον επικοινωνούσε με ελάχιστους ανθρώπους κα βίωσε ακόμα και τις ερωτικές ή τις λογοτεχνικές της σχέσεις από απόσταση και μέσω αλληλογραφίας. Λίγο προτού πεθάνει το 1886 ζήτησε να καούν οι επιστολές, αποφεύγοντας, ευτυχώς, να κάνει το ίδιο με τα ποιήματά της, που ξεκίνησαν να δημοσιεύονται μεταθανατίως, για να χτίσουν σταδιακά το σημερινό προφίλ της.

Η μετάφραση του Βλαβιανού δεν έρχεται να πέσει στο κενό μια και έχουν προηγηθεί πολλές ανάλογες προσπάθειες. Είναι, όμως, σίγουρα η πρώτη φορά που παρουσιάζεται και μεταφράζεται μια τόσο μεγάλη έκταση και ποικιλία ποιημάτων της Ντίκινσον.

Η μετάφραση του Βλαβιανού ξεδιπλώνει και δείχνει εις βάθος την τεχνική της: τους ενσυνείδητα ελλειπτικούς ρυθμούς και τα πθελημένα ανολοκλήρωτα μέτρα της σε συνδυασμό με την ιδιότυπη σύνταξη και ορθογραφία της: τις συνεχείς παύλες οι οποίες υπαγορεύουν την ταχύτητα, αλλά και τις διακοπές της ανάγνωσης, καθώς και την τακτική χρήση κεφαλαίων γραμμάτων, η οποία δίνει μια φιλοσοφική υπόσταση στις σημασίες του στίχου της. Στα ποιήματα της Ντίκινσον και στην εισαγωγή του βιβλίου θα βρούμε πολλά και για τον έρωτα. Η Ντίκινσον είχε μια θυελλώδη σχέση με τη Σούζαν Γκίλμπερτ, που αργότερα παντρεύτηκε τον αδελφό της, με αποτέλεσμα την πλήρη κατάρρευση των αισθημάτων της ποιήτριας. Σχέση, λιγότερο ορατή ποιητικά, υπήρξε και με τον δικαστή Φ. Λορντ ενώ πνευματικό και λογοτεχνικό ρόλο έπαιξαν ο εκδότης Σάμιουελ Μπόουλς, ο αιδεσιμότατος Τσαρλς Γουάντσγουορθ, ο μέντοράς της Τόμας Χίγκινσον και οι λογοτεχνικές επιρροές της από τον Έμερσον, τον Πόου, τον Γουίλιαμ Γουόρντγουορθ και τον Κητς.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/Β. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Λίγο προτού πεθάνει το 1886 ζήτησε να καούν οι επιστολές, αποφεύγοντας, ευτυχώς, να κάνει το ίδιο με τα ποιήματά της, που ξεκίνησαν να δημοσιεύονται μεταθανατίως, για να χτίσουν σταδιακά το σημερινό προφίλ της.

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Οι βιρτουόζοι από την Πασαντίνα

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Το 1978, στις 10 Φεβρουαρίου, ο Έντι βαν Άλεν ήταν μόλις 23 ετών και τον έλεγαν «Έντουαρντ Λούντβιχ» γιατί είχε γεννηθεί στο Άμστερνταμ. Επειδή όμως ήταν ένας μιγάς για τους Ολλανδούς, λόγω της καταγωγής της μητέρας του από την Ιάβα, έπεφτε θύμα παρενοχλήσεων και έτσι, η οικογένεια πήρε την απόφαση να μετακοικήσει στην Καλιφόρνια.

Και ο Έντι έγινε πιο Καλιφορνέζος από ποτέ.

Στις 10/2/78 κυκλοφόρησε το πρώτο άλμπουμ της μπάντας που είχε το όνομα του Έντι και του αδελφού του, Άλεξ. Το αστείο είναι ότι τα αδέρφια και ειδικά ο Έντι δεν ήταν ικανοποιημένα

με το αποτέλεσμα των πρώτων ηχογραφήσεών τους, παρότι αυτές τους είχαν προσφέρει, όχι απλά τις πρώτες εμφανίσεις στην Πασαντίνα και τα πρώτα sold-out, αλλά και μια γνωριμία με τον Τζιν Σίμονς, των Kiss.

Βρέθηκαν με ένα συμβόλαιο με τη Warner και τρεις εβδομάδες ωρών σε στούντιο.

Και έτσι, έβγαλαν το πρώτο τους άλμπουμ., μαζί με τον κολλητό τους από το κολλέγιο, τον υπερκινητικό Ντέιβιντ Λι Ροθ.

Το άλμπουμ ήταν δύο πράγματα: Μια εγκυκλοπαιδικού-ακαδημαϊκού τύπου «πώς να κάνετε πράγματα που μοιάζουν ακατόρθωτα στην κιθάρα» και ένα τεράστιο εμπορικό ορόσημο για τη μουσική και τη μπάντα. Εκτός από το γεγονός ότι πήγε κατευθείαν στο 19 του Billboard, ξαφνικά η «μετα-γκλαμ» παρουσία και ήχος των Van Halen

γινόταν ο προάγγελος του (μισπού) καλιφορνέζικου hair metal των '80s. Σε μια δεκαετία, οι βάντες θα κατακτούσαν τις σκηνές και τον κόσμο...

Ωστόσο, το άλμπουμ είναι ένα μουσικό έπος, κυρίως χάρη στα πράγματα που έβγαζε από τις άκρες των δακτύλων του ο EVH. Εκτός από τα «σίγουρα», δηλαδή το Ain't Talking 'bout Love και τη διασκευή του You Really Got Me των Kinks, το Eruption ήταν για πολύ καιρό το κομμάτι που έβαζαν σε αργές στροφές όσοι-ες είχαν μια κιθάρα και προσπαθούσαν να καταλάβουν πώς στο καλό έκανε όλα αυτά που έκανε, ο Έντι. Ο δίσκος τους οδήγησε στα openings για τους Journey, που τότε είχαν μυθικές διαστάσεις (και φουλ βάτες...), αλλά και στους Sabbath, στις συναυλίες τους στις ΗΠΑ για το ατυχές Never Say Die.

Τι συμβάνει με τον Χάαλαντ

Το πρόβλημα της Μαδρίτης, μια ρήτρα 75 εκατ. ευρώ, μια άρνηση και μια εμμονή

Ολοι επιθυμούν να εντάξουν στο δυναμικό τους τον Έρλινγκ Χάαλαντ. Δεν υπάρχει ομάδα κορυφαίου επιπέδου, η οποία να μην έχει διαρρεύσει ότι ο νούμερο ένα στόχος της για την επόμενη σεζόν είναι ο Νορβηγός παίκτης. Άλλωστε οι υψηλοί στόχοι του, ο τρόπος παιχνιδιού του, αυτή η ενέργεια που μεταδίδει σε κάθε παιχνίδι και η επιλογή να φύγει (75 εκατ. ευρώ) στο τέλος της φετινής σεζόν, τον έχουν κάνει περιζήτητο στην καλοκαιρινή αγορά. Κάτι το οποίο ενισχύεται από τη στιγμή που όλος ο ποδοσφαιρικός κόσμος γνωρίζει ότι ο Κιλιάν Μπαπέ, το έτερο Μήλο της Έριδος, είναι ήδη αφοσιωμένος στη Ρεάλ Μαδρίτης. Επομένως, όλοι παλεύουν για τον ποδοσφαιριστή που ανήκει -ακόμα- Μπορούσια Ντόρτμουντ.

Τις τελευταίες επτά ημέρες δημοσιεύτηκε (και κανένας σύλλογος δεν το αρνήθηκε) ότι ο Χάαλαντ αποτελεί προτεραιότητα για τις Παρί Σεν Ζερμέν, Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, Μάντσεστερ Σίτι, Τσέλι και Μπαρτσελόνα, ενώ έντονο είναι το ενδιαφέρον της Ρεάλ Μαδρίτης, προκειμένου να τον χρίσει διάδοχο του Καρίμ Μπενζεμά. Η μόνη ομάδα που οι «κεφαλές» της έχουν αναγνωρίσει ότι η άφιξη του Νορβηγού είναι αδύνατη είναι η Μπάγερν Μονάχου. Ο βαυαρικός σύλλογος είχε ήδη γνωστοποιήσει πριν από εβδομάδες ότι ήταν όνειρο να σκεφτεί κανείς να υπογράψει τον σέντερ φορ του αιώνιου αντιπάλου του.

Η ισπανική MARCA, πάντως, με σημερινό θέμα της, αναλύει τα δεδομένα γύρω από την υπόθεση Χάαλαντ.

Κάθε μέρα έρχεται στην επιφάνεια και μια διαφορετική φήμη για την απόφαση του Νορβηγού. Στην Αγγλία τονίζουν ότι έχει ήδη αποφασίσει τη Ρεάλ Μαδρίτης, ανεξάρτητα από το παρελθόν του πατέρα του στη Σίτι. Ώρες αργότερα υπολογίζουν ότι ζήτησε να κάνουν υπομονή ένα χρόνο, κάτι που φαίνεται δύσκολο όταν η ομάδα του σταμάτησε να κάνει όνειρα τίτλου σε Bundesliga και Champions League.

Τα προβλήματα υγείας του εκπροσώπου του, Μίνο Ραϊόλα, έχουν παραλύσει όλες τις μετακινήσεις που επρόκειτο να γίνουν τον Ιανουάριο. Ακόμη, όπως επισημαίνουν από τη Γερμανία, ο ίδιος ο Χάαλαντ ταξίδεψε στο Μονακό για να συναντηθεί με τον ατζέντη του και να μελετήσει όλες τις εναλλακτικές. Η Μπορούσια Ντόρτμουντ ήθελε να μάθει τις προθέσεις του, προ-

κειμένου σχεδιάσει το μέλλον της, αλλά προς το παρόν αυτό το άγνωστο παραμένει στο τραπέζι.

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΕΙ Η ΡΕΑΛ ΜΑΔΡΙΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΑΑΛΑΝΤ;

Η Ρεάλ εξακολουθεί να ενδιαφέρεται για τον Χάαλαντ. Δεν έχει πετάξει πετσέτα... Το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι ιθύνοντες της Ρεάλ Μαδρίτης είναι ότι με την έλευση του Μπαπέ και του Νορβηγού, το μισθολογικό κόστος της ομάδας θα αυξηθεί υπερβολικά. Είναι αλήθεια ότι ο Μπέιλ, ο Ίσκο και ο Μαρσέλο θα αποχωρήσουν από τον σύλλογο στις 30 Ιουνίου, αλλά οι απολαβές των τριών δεν φτάνουν τα 100 εκατομμύρια ευρώ, που θα μπορούσε να κοστίσει η ταυτόχρονη παρουσία των δύο κορυφαίων Ευρωπαίων επιθετικών στο ρόστερ των «μερένχες».

Σε αγωνιστικό επίπεδο, φαίνεται ότι ο τραυματισμός του Μπενζεμά αφήνει τη Ρεάλ Μαδρίτης χωρίς επιθετική αναφορά. Αν υπάρχει μια θέση στην οποία η Ρεάλ Μαδρίτης «κουτσαίνει» αυτή τη στιγμή είναι η επίθεση. Ο Γάλλος είναι μόνος, όπως φαίνεται από το γεγονός ότι ούτε ο Γιόβιτς, ούτε ο Μαρριάνο υπολογίζονται από τον Αντσελότι.

Ως εκ τούτου, η Ρεάλ Μαδρίτης σκοπεύει να περιμένει ακόμη μια σεζόν πριν ο Χάαλαντ και η Μπορούσια Ντόρτμουντ τερματίσουν τη σχέση τους, κάτι παρόμοιο με αυτό που συνέβη πριν από χρόνια με τον Ροναλντίνιο, αν και ο Βραζιλιάνος κατέληξε να υπογράψει στη Μπαρτσελόνα. Οι ηγέτες του γερμανικού συλλόγου αναγνώρισαν ότι η ομάδα της Μαδρίτης είναι μία από τις ομάδες που έχουν ρωτήσει για τον Νορβηγό. Η σχέση είναι εξαιρετική και δεν αποκλείεται να υπάρξει τριμερής συμφωνία, αλλά οι πειρασμοί με τη μορφή προσφορών από άλλες ομάδες πρόκειται να πολλαπλασιαστούν, ειδικά από την Παρί.

Εν τω μεταξύ, η Μπαρτσελόνα περιμένει ακόμη στη γωνία. Όπως αναφέρει η MARCA, ο Ζοάν Λαπόρτα έχει πραγματική εμμονή με την υπογραφή του Χάαλαντ, κυρίως επειδή η Ρεάλ Μαδρίτης δεν το τολμάει ακόμα. Ο πρόεδρος της Μπάρτσα ξέρει ότι αν ο Μπαπέ και ο Νορβηγός ενταχθούν σε μια ομάδα, θα ήταν ασταμάτητοι. Εκτιμά επίσης ότι με τις νέες συμφωνίες που πρόκειται να υπογραφούν, η Μπαρτσελόνα θα είναι σε θέση να ανταγωνιστεί οικονομικά, κάθε άλλη προσφορά από τα μεγάλα ευρωπαϊκά κλαμπ.

Η μπάλα είναι στην πλευρά του Νορβηγού επιθετικού. Πριν από ένα χρόνο ο πατέρας του και ο εκπρόσωπος του ήταν σε περιοδεία, προκειμένου να ενημερωθούν για τις υποδομές όλων των συλλόγων που τον... ορέγονται. Το σήριαλ συνεχίζεται, αλλά η λύση πρέπει να έρθει πολύ σύντομα, καθώς πολλές ομάδες... ονειρεύονται την υπογραφή του Χάαλαντ.

ΑΠΕ-ΜΠΕ

